

22 December 2002 Ruiru , Kenia

Jambo nieuwsbrief lezers

"Ik keek uit naar deze zondag en haalde deze zondag en ik ben God daarvoor zeer dankbaar, velen keken uit naar een nieuwe dag maar haalden hem niet, gelukkig ben ik niet een van hun en ik dank God hiervoor, mensen sterven op straat, velen hebben geen eten of een dak boven hun hoofd. Wij hier zijn allemaal gezond en hebben eten en drinken en een dak boven ons hoofd en mensen die voor ons zorgen en we worden door onze scholing heen geholpen, prijs God, ik ben zo dankbaar dat ik weer een dag van hem heb gekregen".

Dit was de spontane preek van Hannah die net haar middelbare school heeft afgerond deze zondag morgen tijdens de dienst.

We leven toe naar het kerstfeest, ik ben druk bezig met de voorbereidingen en daar ben ik blij mee want als ik niet druk zou zijn dan zou dat inhouden dat we geen geld hebben om kerst te vieren. Maar we redden het. Ieder kind krijgt een cadeautje we krijgen een boom en we hebben, al een tijd geleden, versieringen gekregen van een stewardess. Ook de kerstmaaltijd komt dik in orde en ik wil al de mensen die hier aan hebben meegewerkt ontzettend bedanken. Ik zal jullie na het kerstfeest informeren over ons feest hier.

We hebben veel om dankbaar voor te zijn deze maand

Laat me beginnen met John Mwangi die naar de middelbare school gaat in Februari.

Als baby heeft hij niet genoeg zonlicht gehad omdat zijn moeder ziek was en veel op bed lag, hij lag onder het bed. Hierdoor zijn zijn benen dusdanig vergroeid dat hij al zijn hele leven mank liep.

Ik had niet gedacht dat een operatie mogelijk zou zijn maar toch zijn John en ik op een dag op pad gegaan om zekerheid te krijgen. Mijn dokter verwees ons door naar een specialist en die bekeek John zijn benen en vroeg wanneer ik wilde dat de operatie zou plaatsvinden. John en ik waren helemaal van slag, de dokter zei dat hij het de volgende dag kon opereren en dat John dan met kerst de hechtingen er uit mag en dat hij dan kan leren om normaal te lopen.

Zo gezegd zo gedaan en zo gingen we de volgende dag naar het ziekenhuis, dit keer niet alleen John en ik maar ook Gladys de sociaal werker was mee, twee vrienden van John en de chauffeur Antony en iedereen was gespannen, zenuwachtig en ook enorm blij, John was alleen maar blij, geen zenuwen of niks.

Toen we naar de uitslaapkamer mochten zagen we dat John nog lag te slapen en hij had een glimlach van oor tot oor.

Het gaat goed met hem, en dinsdag hopen we dat de hechtingen er uit mogen. Een mooier kerstgeschenk had John zich natuurlijk niet kunnen wensen.

Dan is er nog een prachtig kerstgeschenk voor deze John, hij heeft net als al zijn klasgenoten een sponsor gevonden voor de middelbare school.

Namens al deze kinderen en ook namens mijzelf wil ik jullie ontzettend bedanken.

Het is een grote groep dit jaar, 11 kinderen die naar de middelbare school gaan en het is gelukt!

Dan een andere John.

John, die de middelbare school al ruim drie jaar geleden heeft afgerond, hoopte op een sponsor voor een beroepsopleiding. Hij staat ingeschreven voor Januari! Hij heeft dus een sponsor gekregen, hartstikke bedankt hiervoor.

Aan de andere kinderen die een beroepsopleiding nodig hebben wordt nog steeds gewerkt en ik hoop ook dat dit jullie aandacht houdt.

Nu zijn we heel dankbaar dat we al zover hebben mogen komen als we nu zijn.

Veel mensen in Nederland denken aan ons, scholen houden acties voor ons en dat is belangrijk. Ik wil jullie daar allemaal heel erg voor bedanken.

Ik schreef al eerder dat we bezig zijn met de voorbereidingen voor kerst.

Het land is ook bezig met de komende verkiezingen.

In mijn ene oor hoor ik : "Holy child", in mijn ander oor : "Vote for."

De verkiezingen worden gehouden na de kerstdagen.

In Nairobi doe ik veelal de boodschappen en ik ben aan het rekenen in mijn hoofd "wat kost wit brood in die winkel en wat kost het daar?"en ondertussen kijk ik om me heen. Mensen schreeuwen het evangelie op straat, weer anderen schreeuwen door speakers uit de auto over de verkiezingen en over hoe alles anders moet, iedereen lijkt vandaag te schreeuwen en ze overschreeuwen de kinderen die sterven op straat.

Ik ben dan heel erg dankbaar met zo'n spontane preek van Hannah deze zondag morgen. "Het grootste cadeau is leven".

Ik wil jullie allemaal bedanken dat jullie meelevens met ons.

Ik wil al de mensen die financieel of materieel iets hebben bijgedragen bedanken vanuit het diepste van mijn hart. Het heeft zin wat jullie doen, jullie veranderen levens en jullie redden levens.

Namens de kinderen , het personeel en mijzelf wens ik jullie fantastische Kerstdagen en een heel gelukkig nieuwjaar toe

Kwaheri (Tot ziens)

Ria Fennema